



# Het spoor terug?

Tragi-komedie in twee bedrijven

door

**HENK W. DE VRIES**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET SPOOR TERUG?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK W. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

## PERSONEN :

- Alphons de Ridder: Fabrieksdirecteur. Onevenwichtige persoon.  
Gekleed in tweedelig kostuum.
- Annelies de Ridder: Vrouw van Alphons. Koele en afstandelijke vrouw.  
Duur maar stijf gekleed.
- Marius van de Velde: Ex-werknemer van de Fa. de Ridder. Serieuze en  
zeer principiële man. Kampeerkleding (*korte broek*)
- Olga van de Velde: Vrouw van Marius. Knappe verschijning. intelligent  
en kordaat. Leuk modern en sportief gekleed.
- Freek Landman: Ex-werknemer van de Fa. de Ridder. Vrolijke man.  
Grappenmaker. Kampeerkleding. (*korte broek*)
- Johanna Landman: Vrouw van Freek. Beetje naïef. Niet onaardig om te  
zien. In vakantiekleding (*short*)
- Edith van de Walenborgh: Secretaresse van Alphons. Onknappe maar  
zeer zelfbewuste vrouw. Goed maar weinig smaakvol gekleed.
- De buurman: Rentenier en buurman van de fam. de Ridder  
Ouderwets-sportief gekleed. Met stijl. Spreekt geaffecteerd.
- Mevrouw Bom: Huisbewaarster. Eenvoudige volkswrouw. Niet modern  
maar keurig en sober gekleed.

*Opm.: Alle personen zijn in de leeftijd tussen de vijftig en de zestig jaar.*

Wat vooraf ging: Ze waren allemaal lid van dezelfde jeugdbeweging. Marius, Freek en Alphons en ook de vrouwen waarmee ze zijn getrouwd: Olga, Johanna en Annelies. 's Zomers kampeerden ze met elkaar. Daartoe door de jeugdbeweging gestimuleerd idealistisch ingesteld en vol plannen iets van het leven te maken. De oorlog was al enige jaren voorbij, maar de heropbouw van het land nog in volle gang. De Vader van Alphons was eigenaar van een bedrijfje en hij verwachtte dat zijn zoon de zaak zou voortzetten. Op voorstel van Alphons besloten Marius en Freek dat zij hem, na hun studie voltooid te hebben, zouden helpen bij de verdere uitbouw van dit bedrijf. En zo geschiedde. Ze slaagden wonderwel in hun opzet en na verloop van tijd was het bedrijfje uitgegroeid tot een kleine fabriek. En het ging door, de kleine fabriek werd een middelgrote fabriek. Daarna ging het echter minder. Ondanks grote inzet en enthousiasme werd het steeds moeilijker de fabriek rendabel te laten draaien. Internationale concurrentie noopte tot grotere investeringen en ook tot reorganisatie. En toen gebeurde het. Na de reorganisatie bleek er geen plaats meer te zijn voor Freek en Marius en werden zij, omdat men een grotere

waarde toekende aan het voortbestaan van de fabriek, aan de kant gezet. De fabriek moest een fusie aangaan en werd onderdeel van een groot wereldconcern.

#### DECOR:

Eerste bedrijf: In de middag op een na-zomerdag in de tuin van het buitenhuis van de fam. de Ridder

Tweede bedrijf: Diezelfde avond wederom in de tuin.

#### TECHNISCHE DETAILS:

Omdat het toneel een tuin moet voorstellen een paar aanwijzingen die zonodig behulpzaam kunnen zijn bij de inrichting hiervan.

#### Tent:

De tent is van het oude type "huisjesmodel" (*dus geen bungalowtent*) Een kleine legertent is ook zeer geschikt. Tent wat schuin op de achtergrond plaatsen, zodanig dat men er niet kan inkijken maar de tentopening wel overal goed zichtbaar is. De ring voor de achterscheerlijn eventueel vastzetten met klittenband zodat hij met een ruk losgetrokken kan worden.

#### Kampvuur:

Hiervoor kan men een niet al te grote ton gebruiken. Zaag deze af op 1/3 tot 1/2 van de hoogte. Monteer spotjes in de ton die men zodanig richt dat wanneer mensen rond het "vuur" staan kort of langer belicht worden. Door het aan en uitgaan van de lampen geeft dit het effect van flakkerende vlammen. Daarnaast wat hout in de ton aanbrengen. Om niet het gevaar te lopen dat de driepoot omvalt is het verstandig iets aan de ton (*ogen*), of op de vloer (*planken met gaten*) te maken waarin hij kan worden geplaatst.

#### Geluid:

Om het geluid van de trein te laten horen is een geluidsinstallatie nodig. Het beste effect verkrijgt men met een stereo-installatie. Via de

ene luidspreker laat men de trein naderen, terwijl hij zich via de andere weer verwijdert.

Algemeen:

Om enigszins de indruk te wekken dat men zich in een tuin bevindt kan men hier en daar wat planten en bloemen in potten of bakken plaatsen.

## EERSTE BEDRIJF

Als het zaallicht dooft klinkt zacht lieflijke muziek die een landelijke sfeer oproept. (*vogelgezang o.i.d.*) Deze sfeer wordt vervolgens ruw verstoord door het harde geluid van een naderende trein. Het klinkt of hij vlakbij passeert om zich vervolgens met grote snelheid weer te verwijderen.

Het doek gaat op. Marius zit, op de voorgrond met de rug naar de zaal op een melkkrukje of vissersstoeltje, bezig een kluwen touw te ontwarren. Freek en Johanna bevinden zich niet zichtbaar in de tent.

FREEK (*zingt*): Hagel en sneeuw, onweer wind en regen, deren ons niet, we kunnen er wel tegen. Lach er maar om,..... (*verschijnt met zijn hoofd door de tentopening en kijkt bezorgt omhoog*) 'k Geloof nooit dat we 't droog houden.

MARIUS (*kijkt ook omhoog*): Nooit geweten dat jij verstand hebt van het weer.

FREEK: Nee, maar wél van tenten!

MARIUS: Wat mankeert er aan?

FREEK: Wat zal ik zeggen? De ouderdom heeft toegeslagen, rimpels en kale plekken. Vertoont menselijke trekjes zagezegd.

MARIUS: Ben er altijd erg zuinig op geweest. (*verontschuldigt*) De kinderen hebben 'em het laatst gebruikt.

FREEK (*knikt en duidt op de kluwen touw*): Een Pietje precies zoals jij bergt zijn spullen zo niet op.

MARIUS: De tijd dat ik mij daarover kon opwinden heb ik inmiddels achter de rug..... (*houdt de kluwen touw omhoog*) Vooral als je merkt hoeveel je daarmee opschiet....

FREEK (*sarcastisch*): De grote ergenis van Olga. Voordat de tent naar jouw zin stond werd het tijd om weer naar huis te gaan.

JOHANNA (*vanuit de tent. Verwijtend*): Je moet niet zo uit de school klappen.

FREEK (*terwijl zijn hoofd weer verdwijnt*): 't Verhaal komt anders wel uit jouw koker.

MARIUS (*gepikeerd*): Als er vroeger een kamp moest worden opgebouwd, wie kreeg er dan de leiding?

FREEK (*vanuit de tent*): Juist om die reden. (*komt weer met zijn hoofd door de tentopening. Plaagt*) De meeste vlotte manier bleek te zijn dat jij toezicht hield terwijl wij opbouwden.

JOHANNA (*ongeduldig*): Moet ik hier nog lang voor paal blijven staan?

FREEK (*nog steeds met zijn hoofd door de tentopening*): Johanna vraagt

of je haar definitief tot tentpaal hebt gebombardeerd? Als het kan wil ze ook nog graag even van Alphons mooie tuin genieten.

MARIUS: 'k Geloof da'k et nu bijna voorelkaar heb. (*houdt het touw omhoog*) Ja, gelukt, 't is uit elkaar! (*wil opstaan van zijn kruk. Maakt een onverhoedse beweging, grijpt naar zijn rug en begint te kermen*)

JOHANNA (*verschrikt*): Wat doe je? Wat gebeurt er? (*ze laat de achterste tentpaal los waardoor de achterkant in elkaar zakt*)

FREEK (*verbaasd*): Wat maken jullie nou toch weer klaar?

MARIUS (*kreunt*): M'n rug! Ohh! Auw! 't Is me in de rug geschoten. (*blijft stokstijf voorovergebogen staan*)

FREEK (*inmiddels door Johanna de tent uitgeduwd. Grinnikt*): Dat kunnen we nog net gebruiken!

JOHANNA (*tot Freek. Nijdig*): Sta niet zo stom te grinneken. Help 'em liever!

FREEK (*quasi verbolgen*): Jij hebt makkelijk praten. Moet ik hem soms weer rechtbuigen?

MARIUS (*terwijl hij nog steeds geen vin verroert. Benauwd*): Alsjeblieft! Ik... kan niet meer overeind.....

JOHANNA (*terleurgesteld*): Vervelend nou! Het leek net allemaal te gaan lukken.

MARIUS (*smeekt*): Doe iets! Dit hou ik niet vol.

JOHANNA (*resoluut*): Wacht! Warmte is goed. In mijn tasje, in de auto, zit balsem. We moeten je insmeren. (*snelt af*)

MARIUS (*zielig*): Dat krukje.... Veel te laag.... Ik kwam omhoog en.... (*kreunt*) Wat een ellende... Man, ik verrek....

FREEK (*onderbreekt hem. Plaagt*): Als je 't mij vraagt, heb ik meer de indruk dat je krimpt.

MARIUS (*ongelukkig*): Wees jij maar weer grappig. Ik ben er wel mooi klaar mee!

FREEK (*wijsgerig*): 'k Vind het rot voor jou, maar 'k moet toch zeggen, al heb ik het dan niet van mijzelf: Wie lacht niet die de mens beziet? (*de buurman komt op. Hij ziet met verbazing het tafereel aan*)

BUURMAN: Mag ik misschien vragen wat hier gaande is?

FREEK (*hautain*): Dat mag U! Maar het beeld spreekt mijns inziens voor zichzelf.

BUURMAN (*licht geraakt*): ....Het beeld...?

FREEK (*quasi serieus*): Dat wij zojuist geplaatst hebben, ja!

MARIUS (*klagelijk*): Drijf de spot maar met mijn ellende!

FREEK: Een sprekender beeld kunt U niet treffen.

BUURMAN: Is de eigenaar op de hoogte van het feit dat U van zijn siertuin een beeldenpark maakt? Om bij Uw beeldspraak te blijven.

FREEK (*geërgerd*): Ik heb toch het gevoel dat U de ernst van de situatie



onderschat. Wij zijn hier heel serieus bezig. U stoort ons op een wel zeer pijnlijk moment.

BUURMAN (*duidt op Marius*): Wat meneer betreft, twijfel ik daar geen moment aan. (*Marius doet wanhopige pogingen Freek duidelijk te maken dat hij moet stoppen met zijn grappenmakerij. Maar iedere keer als hij zich beweegt doet hem dat pijn*)

FREEK (*gaat onverstoorbaar verder*): Wel eens van Zadkine gehoord, meneer...eh?

BUURMAN: Van Dalen.. (*verduidelijkt*) De buurman....

JOHANNA (*vanaf de achtergrond. Roept*): Ik kom er aan hoor! Nog even! Kan mijn tas niet zo gauw vinden.

MARIUS (*smeekt kreunend*): Alsjeblieft!

BUURMAN (*kijkt verbaast van de achtergrond vanwaar Johanna's stem klonk naar Marius om zich vervolgens weer tot Freek te richten. Sarcastisch*): Van Zadkine is mij bekend het beeld "De verwoeste stad". Maar als ik mij hierbij iets moet voorstellen denk ik toch eerder aan een verwoeste tuin.

FREEK (*suggereert*): Wat zou U denken van: "De verwoeste man"? Of: "De geknechte medewerker"?

BUURMAN: 't Klinkt geweldig, maar U moet mij niet euvel duiden als ik het verband....?

MARIUS (*wanhopig*): Waar blijft ze nu toch?

FREEK (*oreert*): Zijn rug is gekromd door alle lasten die hij zijn baas van de schouders heeft genomen. Deze man is na meer dan vijftientig jaar trouwe dienst meneer,... ontslagen ....Gewoon aan de kant geschoven....., misschien wilt U dat eens goed tot U laten doordringen,..... en allemaal door toedoen van...? Juist meneer, uw buurman!

MARIUS: Zo is het wel weer genoeg!

BUURMAN: Maar ik wil U er toch wel op wijzen dat ik van meneer niet meer ben dan alleen zijn buurman. En dan nog hoofzakelijk op het weekend.

FREEK: Dat pleit dan voor U!

BUURMAN: Maar desalniettemin heur ik hier toch wel van op. Dat de Ridder eigenaar is van een fabriek is mij wel bekend. 't Verbaast me alleen hogelijk dat deze man zo'n bruto zou zijn voor zijn personeel, als U mij wilt doen geloven. 'k Heb hem altijd als een verdraaid fidele kerel gezien.

FREEK: Daar zijn er meer ingestonken! (*Johanna komt gehaast op*)

JOHANNA (*hijgt*): Kon het eerst niet vinden. Zat helemaal onderin. (*schroeft de dop van de tube*) Zul je zien hoe je daar van opknapt. Doe je hemd maar omhoog.

MARIUS (*doet nog wel een poging maar krijgt het niet voorelkaar*).

*Wanhopig*): 't Gaat niet....!

JOHANNA (*heeft een flinke klodder balsem op haar ene hand gedaan.*

*Tot Freek*): Help jij hem even.

FREEK (*wil het hemd van Marius omhoog trekken maar deze begint vreselijk te kermen*): Even doorbijten! Hou je haaks! ....Nou ja, ik bedoel eh... Daar gaat ie....! (*trekt met één beweging onder gekerm van Marius het hemd omhoog. Roept verbaasd*) Kijk nou! Had jij altijd al zo'n grote moedervlek op je rug?

JOHANNA (*drukt Freek met haar schouder opzij*): Opzij jij! Zo kan ik er niet bij. (*gooit de klodder balsem op zijn rug*)

MARIUS (*krimpt inelkaar. Rilt*): Koud!!!

JOHANNA: Wacht maar! Het wordt zo warmer dan je lief is. (*wil hem gaan inwrijven maar Marius verliest daardoor bijna zijn evenwicht en begint weer te kreunen*)

MARIUS (*wanhopig*): Ho! Stop! Stop, niet verder!

BUURMAN (*die met beide handen op zijn wandelstok leunend heeft staan toekijken*): Als ik het zeggen mag? Dit pakt U helemaal verkeerd aan. Meneer heeft zo geen steun. Meneer zou eigenlijk horizontaal moeten.

JOHANNA (*knikt begrijpend en dan tot Freek. Beveelt*): Haal een paar kussens! (*als Freek wil weglopen maar niet weet waarheen*) Uit de tent. (*tot de buurman*) Als U dan even zijn handen wilt pakken.

BUURMAN (*onaangenaam verrast*): ...U bedoelt mij...?

JOHANNA (*nuchter*): Wie anders? U zegt zelf: hij moet een steuntje.

BUURMAN (*aarzelt eerst, kijkt om zich heen of iemand het ziet. Schoorvoetend*): Nou ja,.. als ik U daarmee terwille kan zijn.... (*weet niet waar hij zijn wandelstok moet laten, hangt die dan maar over zijn arm*) U zegt het maar...

JOHANNA: Pak zijn handen vast. Ho! Wacht! Ik weet het beter! (*pakt tot verbazing van de buurman zijn wandelstok af en houdt deze Marius voor, die op zijn beurt verbaasd kijkt*) In het midden pakken. Met beide handen. (*wijst en helpt hem*) Zo ja! (*tot de buurman*) Nu wij elk aan een kant van de stok! (*ze pakken de stok*) En zakken! (*terwijl Marius zich stijf houdt laten ze langzaam de stok zakken. Johanna tot Freek die met de kussens staat te wachten*) Snel de kussens. Eén onder z'n buik! (*Freek legt kussen neer*) Nee, hoger natuurlijk! Daar zit z'n kruis. (*langzaam komt Marius plat op zijn buik te liggen en na een hoofdknik van Johanna legt Freek het andere kussen onder zijn hoofd*)

MARIUS (*met diepe zucht. Opgelucht*): Goddank! Ik lig! (*de buurman die van het karwei ook pijn in zijn rug heeft gekregen pakt gauw zijn wandelstok weer om steun te vinden*)

JOHANNA (*hurkt naast Marius op de grond*): Gaan we het nog eens

proberen.

MARIUS (*angstig*): Wel een beetje voorzichtig alsjeblieft.

JOHANNA (*terwijl ze hem inwrijft*): Word je weer man van!

MARIUS: Alles best maar... rustig aan.... Heeft geen haast!

JOHANNA (*informeert*): Word je al warm?

MARIUS (*gegeneerd*): Weet je..? Eigenlijk ....Ik bedoel... de pijn zit eigenlijk wat lager!

JOHANNA: Zeg dat dan! (*concludeert*) Dan moet je broek maar uit.

MARIUS (*benauwd*): Meen je dat nou?

BUURMAN (*meesmuilt*): Troost U! De mooiste beelden die ik ken zijn ook bloot.

JOHANNA (*tot Freek, zacht, opdat de buurman het niet hoort*): Freek!...Wie is die engerd eigenlijk?

FREEK: Die meneer, dat is een boze buurman. Meneer is boos omdat wij de tuin van zijn fidele buurman aan het verwoesten zijn. (*de buurman wil reageren maar zwijgt omdat alle aandacht weer gaat naar Marius. Johanna heeft inmiddels de broek een klein stukje omlaag getrokken en wrijft hem nu net onder de band*)

MARIUS (*gehaast*): Prima! Prima zo! Goeie plek! Laag genoeg!

JOHANNA (*tot de buurman*): Zo, meneer is boos?

FREEK: Wij schenden het aanzien van deze buurt!

JOHANNA: Het spijt ons meneer, maar Uw buurman heeft het aanzien van onze mannen geschonden. (*tot Marius*) Voel je al iets?

BUURMAN: Hebt U eigenlijk wel een vergunning?

JOHANNA: Welzeker. Diploma verpleegkundige en m'n ooievaartje

FREEK (*grinnikt*): Je snapt 'et niet. Hij bedoelt van Alphons. (*als de buurman nu hem weer niet begrijpt*) Toestemming van de Ridder bedoelt U? Uw buurman?

BUURMAN: Voor het plaatsen van een tent hebt U volgens gemeenteverordening een vergunning nodig.

JOHANNA (*gaat overeind zitten*): Even pauzeren. 'Krijg kramp in mijn vingers!

FREEK (*bluft*): Wij hebben alles! Noem maar op: Kampkaart, kampeerleiderskaart, kampeercarnet....

MARIUS (*probeert zich iets op te heffen wat met gekreun gepaard gaat. Geïrriteerd*): Dat heb je tegenwoordig helemaal niet meer nodig.

FREEK (*bluft*): Nou kijk eens aan! Dat hebben wij niet eens meer nodig. Zulke doorgewinterde kampeerders zijn wij nou. (*zwijgt omdat het geluid van de voorbijgaande trein hem overstemt*) Wij hebben wat afgekampeerd in onze jeugd. Trouwens Uw buurman ook. Wij gingen minstens eenmaal per jaar naar een jongerenkamp.

BUURMAN (*sceptisch*): Zover ik mij kan herinneren is dit dan toch wel

de eerste keer in zijn eigen tuin.

JOHANNA (*tot Marius*): Maak eens zwembewegingen! Kijken of de zaak al een beetje begint los te komen.

BUURMAN (*grinnikt*): Zou meneer van een cognacje niet meer opknappen?

MARIUS (*maakt heel moeizaam zwembewegingen. Kreunt*): Zou je die man niet wurgen? (*tot Johanna*) Maar om nu te zeggen dat ik vooruit ga?

JOHANNA (*droog*): We moeten nu eenmaal roeien met de riemen die we hebben. Gaan we nog effe door. (*terwijl Marius zwembewegingen maakt is Johanna weer aan het wrijven. Freek heeft inmiddels de scheerlijn waaraan Marius bezig was opgeraapt. Hij knoopt (of haakt) de scheerlijn aan een ring die aan de achterzijde aan het doek is bevestigd. Op de achtergrond is het geluid van een naderende auto hoorbaar, gevolgd door het dichtslaan van een portier*)

OLGA (*onzichtbaar vanaf de achtergrond. Roept*): Oehoe!! Kan iemand even helpen? (*Freek die net de achterkant van de tent omhoog getrokken heeft laat hem weer zakken en gaat af*)

BUURMAN: Ik denk dat ik maar eens een stukje verderop ga kijken. (*spot*) Ik hoop dat U de confrontatie met de heer De Ridder een beetje binnen de perken weet te houden. (*waarschuwt*) Weliswaar is de tijd van de beeldenstormen voorbij, zelfs de bewoners van deze rustige buurt kunnen soms heftig reageren op ongepaste gebeurtenissen. (*maakt aanstalten om af te gaan. Olga komt op. Ze draagt een grote doos met boodschappen waarachter haar gezicht volledig schuil gaat*)

OLGA (*ontstemd*): Ik moest zo akelig lang wachten voor die spoorbomen. (*de buurman doet een stap opzij om Olga te laten passeren. Hij blijft staan maakt een galante buiging en gaat vervolgens af*) Het is zo'n achterlijk dorp hier.... (*kijkt even verbaasd naar de buurman en loopt dan weer door*) ...er is niet eens een supermarkt. Ik hoop dat ik niks vergeten ben. (*laat de doos zakken en ziet Marius op de grond zwembewegingen maken terwijl Johanna er naast op haar knieën zijn rug aan het masseren is. Verontwaardigd*) Wat is dit voor een belachelijke vertoning?

FREEK (*loopt achter Olga met twee tuinstoelen en een zak aardappelen welke hij op de grond zet. Laconiek*): We vonden Marius niet strijdbaar genoeg. Johanna is hem wat aan het opwrijven.

OLGA (*nijdig*): We hebben dacht ik afgesproken niet meer reden tot aanstoot te geven dan absoluut noodzakelijk. (*zwijgt plots en wendt zich tot Freek. Sceptisch*) Of is dit soms weer een van je bekende grapjes?

FREEK (*lichtelijk beledigd*): Vraag Marius zelf of hij dit een grapje vindt?

MARIUS (*probeert zich wat op te richten wat zichtbaar pijnlijk is. Duidelijk verlegen met de situatie. Timide*): Ongelukje.... Kan het ook niet helpen.... in mijn rug geschoten.... een onverhoedse beweging.

JOHANNA (*verontschuldigd*): Sorry Ol.... 'k Dacht, ik moet iets doen. Ik had nog Tijgerbalsem in m'n tas.

OLGA (*geërgerd*): En je hebt geen gewone pijnstillers bij je?

JOHANNA (*kijkt naar Olga of ze het in Keulen hoort donderen, slaat zich dan voor het hoofd. Wat stom!!! Staat op en loopt weg. Draait zich nog eenmaal om voor ze afgaat. Tot de mannen. Bokkig*): Jullie denken zelf ook nergens aan!

OLGA (*gelaten*): Had ik de boodschappen wel in de auto kunnen laten.

MARIUS: Hoezo?

OLGA (*verontwaardigd*): Je gaat me toch niet vertellen dat je van plan bent door te gaan?

MARIUS (*geërgerd*): Ik zou niet weten waarom niet?

OLGA: Beweer jij niet altijd dat kamperen alleen voor sportieve en gezonde mensen is?

MARIUS (*beslist*): Als ik ergens aan begin maak ik het af.

Geen haar op mijn hoofd die erover piekert het nu op te geven.

OLGA (*pissig*): Je begint al net zo'n grote stijfkop te worden als je vader!

MARIUS (*droog*): Onzin! Die was al kaal op mijn leeftijd.

JOHANNA (*inmiddels weer opgekomen met een glazen buisje in haar hand. Schudt een tablet op haar hand en houdt die Marius voor*): Eerst mijn fout herstellen. Neem! (*Marius pakt het tablet en stopt het in zijn mond*) We hebben nog geen water.

MARIUS: Niet nodig! (*slikt*) Al ingesilkt.

OLGAS: Slecht voor je maag. Wacht, ik heb Spa meegenomen. (*doet een stap naar voren om de fles uit de doos te halen*)

JOHANNA (*verwijtend*): Olga!!

OLGA (*verbaasd*): Wat nou weer?

JOHANNA (*verongelijkt*): Je bent met je volle gewicht op mijn tube gaan staan. (*Olga stapt opzij en kijkt naar de grond. Johanna raapt de helemaal plat getrapte tube van de grond en toont deze aan Olga. Verduidelijkt*) Balsem. (*knikt naar Marius*) Voor zijn rug.

OLGA (*laconiek*): Hebben we toch niet meer nodig. (*zet de fles voor Marius neer*) Laten we maar gaan inpakken!

FREEK (*argumenteert*): Dat kun je niet maken Olga. Wees nu redelijk. Als Marius nou zelf niet wil. Hier kan ie tenminste rustig blijven liggen. 't Gaat straks wel weer wat beter. Trouwens hoe stel jij je dat pakken voor? Had je hem net moeten zien staan. Hij komt niet verder dan wat 'laag bij de gronds' werk.

OLGA (*zucht*): Moet je dit "tableau triste" nou eens aanzien! (*wijst op*

*Marius die plat liggend op zijn buik poogt water uit de fles in zijn mond te krijgen. Vervolgens naar de tent) Een half in elkaar gezakte tent. (kijkt naar Freek) Die stomme korte broeken. (kreet) Jongens. we zijn geen twintig meer!*

JOHANNA (*sip*): Ik vind dit niet fair! Je hebt toch zelf met het plan ingestemd?

OLGA (*ongemotiveerd*): Het is allemaal wel ludiek en het zal hem ook zeker wel raken, maar 't komt zo....als mosterd na de maaltijd.

FREEK (*geërgerd*): Wel een beetje laat om nu mee aan te komen.

OLGA: Jullie hebben het juiste moment voorbij laten gaan. Het ijzer moeten smeden toen het heet was.

MARIUS (*die zich inmiddels met veel moeite heeft omgekeerd en nu half overeind zit. Nijdig*): Ik dacht dat we deze fase van de discussie allang gepasseerd waren?

OLGA: Het spijt me! Maar het blijft me intrigeren, hoe is het toch in Hemelsnaam mogelijk dat jullie.... Hoelang kennen we Alphons nu al?

JOHANNA: Al meer dan vijfendertig jaar. Ik tenminste....

OLGA: ....Jullie je weer zo hebben laten inpakken.

FREEK: 't Bewijst alleen maar weer, hoe geraffineerd dat heerschap te werk gaat. (*gaat op het krukje zitten. Pakt de fles met Spa en neemt er een slok uit*)

OLGA (*cynisch*): Heeft het weer zo mooi voorgespiegeld dat jullie bijna op je knieën zijn gevallen om hem te bedanken. Zo is het toch?

MARIUS: Je overdrijft. 't Valt niet te ontkennen dat ie het financieel netjes voor ons heeft geregeld. (*de dames hebben tijdens het gesprek allebei een tuinstoel uitgekapt en men zit nu in een halve kring om Marius heen*)

OLGA (*fel*): Het blijft een afvloeiingsregeling.

FREEK: Hou daar nu eens over op. Te pas en te onpas smijt je dat om onze oren. Ik word er gewoon onpasselijk van. (*vol afschuw*) Of je 't over een laxermiddel hebt.

OLGA (*laconiek*): Maar wel even onherroepelijk! (*somber*) Toen ik net vol ongeduld voor de spoorbomen stond te wachten vroeg ik mij opeens af, wat doe ik hier eigenlijk...?

JOHANNA: Gek, ik meestal: waar blijft die rottrein? Jij gelooft niet meer in onze missie?

MARIUS (*geïrriteerd*): Als het dan helemaal niets uithaalt dan hebben we in elk geval toch nog iets van de oude sfeer geproefd.

OLGA (*laconiek*): Met een wel heel wrange bijsmaak dan. Sorry hoor, voor mijn gevoel hebben we niet meer gedaan dan een ouwe koe uit de sloot gehaald.

MARIUS (*gepikeerd*): Je wordt bedankt! (*als Olga hem een beetje*

*meewarig aankijkt. Geërgerd*) Verdomme! Een ongelukje! Ik herinner me nog een zeilkamp waarin jij tussen de wal en schip viel. Je arm en je enkel gekneusd. Maar mevrouw vertikte het om naar huis te keren.

OLGA: Je vergist je. In de eerste plaats nog geen mevrouw. Wat zal ik geweest zijn? Achttien voilà!.... Twintig. Proef je 't verschil? *(de fles spa is al een paar keer rondgegaan, alleen nog niet naar Olga. Bij de laatste woorden van Olga verslikt Marius zich en geeft al proestend de fles aan Olga. Nadat ze zelf ook een slok genomen heeft geeft ze hem weer aan hem terug)*

JOHANNA *(genoegelijk)*: Toen dronken we ook met z'n allen uit één fles.

FREEK *(grinnikt)*: En meestal had Alphons die dan betaald.

OLGA: Het enige waaraan ie nooit gebrek had: geld.

MARIUS *(mijmert)*: Iedere avond, voor de tent, discussies over allerlei zaken. Vooral over onze toekomst.

JOHANNA *(gelukzalig)*: Of zalig aan de wallenkant.... Lekker zo met je voeten in het water bungelend. *(op de achtergrond klinkt weer het geluid van een trein die op korte afstand passeert)*

MARIUS *(voelt op zijn rug)*: Allemachtig!

FREEK: Wat mankeert er aan?

MARIUS *(kreunt)*: M'n rug! Gloeiend!

JOHANNA *(trionfantelijk)*: Wat heb ik je gezegd?

MARIUS *(klaagt)*: Je kunt er wel een ei op bakken.

FREEK *(verheugd)*: Een voortreffelijk idee! Krijg best trek. Doen jullie mee?

OLGA *(mijmert)*: Die trein. Die trein en Alphons die hebben iets gemeen. Alphons raast ook altijd maar door van de ene stopplaats naar de andere. Hoeveel mensen er ook voor de bomen staan die willen oversteken. 't Kan hem geen laars schelen. Iedereen moet voor hem wijken. Eigenlijk zijn jullie nooit meer geweest dan zijn seinwachters die de baan voor hem vrij moesten houden. *(op andere toon)* Nee, voor mij geen ei!

JOHANNA *(down)*: Je.. wilt er dus echt mee... kappen...?

OLGA *(vastbesloten)*: Ik wil een hollandse kamppot! *(staat op)* Ik heb niet voor niets boodschappen gedaan.

FREEK *(hoopvol)*: Dus we gaan door?


OLGA *(verklaart)*: Dat komt door die trein. En de gedachten die daarna door mijn hoofd zijn gaan spelen. *(resoluut)* Wij moeten maar eens voor wisselwachter gaan spelen. 't Wordt langzamerhand hoog tijd dat ie op een ander spoor wordt gezet. En zo mogelijk: het spoor terug! *(Freek en Johanna zijn inmiddels opgestaan en ook Marius is omhoog gekomen)*

JOHANNA *(wijst naar Marius. Opgetogen)*: Kijk nou es!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**